

Bestuursvergadering met de Geestelijke Leiding op 29 maart 1988

Aanwezig: het voltallige bestuur en Karel van der Nagel, medium.

- GL. Zo, goedenavond vrienden.
Het zal wel de laatste jaarvergadering zijn en ik zou zeggen: voorzitter, neemt u het heft in handen!
- Vz. U ook hartelijk welkom op deze - waarschijnlijk laatste - vergadering.
Ik mag u zeggen dat ons medium bereid is om nog een volledig jaar te werken met een programma, dat wederom aangepast is: uitgaande van hoogstens twee per week kunnen vrijwel alle bijeenkomsten gehouden worden, zij het met wat minder discussie- en zondagmorgenbijeenkomsten. De derde vrijdagavond zal echter vervallen.
Ons voorstel behelst zowel 29 bijeenkomsten in Den Haag als dit aantal in de buitenkringen en verder verlengde vakantieperioden.
- GL. Dat lijkt me haalbaar, ofschoon we er natuurlijk rekening mee moeten houden dat de weerstand en veerkracht toch wel wat aan het afnemen zijn.
- Vz. Acht u nog bepaalde aanpassingen wenselijk in dit opzicht?
- GL. Ik geloof niet dat die noodzakelijk zijn, omdat de werkdruk niet zodanig hoog is dat we daar overspanningen en dergelijke aan zouden kunnen wijten. Wat de lichamelijke kwesties zijn zullen we ons best doen, zoals we altijd hebben gedaan, en nemen we aan - tenzij er onverwachte dingen gebeuren - dat het wel zal gaan.
Wat de buitenkringen betreft moet ik zeggen dat er een kleine mogelijkheid bestaat, dat één of meer van die kringen tegen het einde van het volgende verenigingsjaar wel uitvallen of uitgevallen zullen zijn, omdat dan misschien de belasting van het reizen soms wat te hoog zou worden. Aan de andere kant hebben we te maken met het medium, die dat zelf graag wil, dus laten we maar kijken hoever we komen. De situatie blijft zoals tot nu toe, d.w.z.:
- Arnhem : eigen onderwerpen, besloten in een cursusverband.
Amsterdam: onderwerpen uit de zaal en van ons, plus vraagstelling.
Rotterdam: idem dito, laten we maar zeggen: praatavonden.
Antwerpen: eveneens onderwerpen zoals gebruikelijk.
- De bijeenkomsten hier ter plaatse zullen voor een groot gedeelte bestaan uit Vrijdagen en Donderdagen. Waar dit het geval is wordt aangenomen dat één onderwerp wordt behandeld en dat vragen alleen over dat onderwerp worden beantwoord, tenzij u één van die avonden specifiek voor vragen zoudt willen bestemmen; daar is geen bezwaar tegen.
De Esoterische Kring blijft verlopen als tot nu toe, zij het dat we niet altijd zeker zijn of we gastsprekers van een hogere orde kunnen aantrekken en doorlaten. Er zijn wel wat moeilijkheden bij geweest, maar we kunnen dat gemiddeld wel opvangen en opheffen, dus voor u zal het verloop ongeveer hetzelfde blijven.
Ditzelfde geldt voor de Zondagmorgenbijeenkomsten; het medium zal er misschien niet zo blij mee zijn, maar ik zou zeggen: laat die nog maar doorgaan. Ook daar krijgen we dan weer inleiding en gastspreker, waarbij dus het peil van de gastspreker kan variëren. Het spijt me dat ik het moet zeggen, maar we moeten ons aan de omstandigheden aanpassen. Voldoende?
- Vz. Ja, dan kunnen we nu de onderwerpen bespreken die we ontvangen hebben. Misschien is een aantal minder geschikt voor behandeling.

1. Functie en details van de aura. Lees het werk van Leadbeater.
2. Sjamanen en toverdokters: kan alleen oppervlakkig behandeld worden.
3. Riten van de indianen: kan wel, maar is moeilijk.
4. De schok van inwijding. Beter is: Inwijding en inwijdingsbeleving.
We komen dan niet terecht op de inwijding zelf - daar bestaat trouwens lectuur over - maar dan zouden we de nadruk leggen op het zeer persoonlijke karakter van de inwijding en de verschillende vormen, die de inwijdingsbeleving kan aannemen. Misschien aardig voor een vrijdag.
5. Klanken en effect. Ik voel er niet veel voor eerlijk gezegd.
Het is zeer specialistisch. Het is nodig dat de aanwezigen daarvan kennis hebben, en dan krijg je toch te maken met een avond die voor een groot gedeelte bestaat uit allerlei incantatie- en bezweringsproeven en wat dies meer zij, plus de verklaring van het hoe en waarom van intonatie. Het kan, mits er grote interesse voor is, eventueel als discussie behandeld worden, maar uitsluitend als er mensen zijn die er iets van afweten.
6. Het mechanisme der evolutie. Daar is al zoveel over gezegd.
7. De zure regen, etc. Nieuwe titel: Veranderende wereld.
Dat is misschien interessant omdat we te maken hebben met een totale verandering van de aardecologie, veroorzaakt in praktisch 1½ eeuw, met gevolgen die voor de komende paar duizend jaar bepalend zullen zijn o.a. door het ontstaan van nieuwe mutaties, veranderende evenwichten en wat dies meer zij. Kan interessant zijn voor discussie of vrijdagavond.
8. Einde of begin van het atoomtijdperk? in vorig onderwerp.
9. Toekomstige genees- en natuurkundige vindingen. Neen.
10. Het geestelijk universum. Dat is interessant voor discussie.
11. De waarde van geestelijke leringen. Niet zo van belang!
Het is eenvoudig zo dat, zolang het egoïsme van de mens beperkt blijft tot zijn naaste omgeving, hij nooit in staat zal zijn tot een gemeenschapsbeleving te komen waaruit het werkelijk menszijn ontspruit, iets wat de naaste toekomst wel gaat brengen, maar voorlopig moet u nog wel 50 jaar wachten.
12. Wapens en veiligheid: leuk sensatieonderwerp voor vrijdag.
13. De perfecte vrede.
Perfekte vrede is niet voorstelbaar voor de mens en als resultaat ook niet te verwoorden. Elke benadering ervan in zichzelf is zodanig onvolledig, dat daardoor misvattingen eerder in de hand worden gewerkt dan opgeheven. Het lijkt me beter om het maar opzij te leggen.
14. Hypnotherapie - psychotherapie. Alleen geschikt voor een cursus.
15. Verkeerde incarnatiekeuze, etc. Reeds uitvoerig behandeld.
16. De macht van het geld en de gedupeerden. Niet geschikt.
17. Afbraak van rolpatronen. (is oerman/vrouwzijn een illusie?)
Je zou er misschien iets van kunnen maken, maar dan moet je niet spreken over doorbraak van rolpatronen want die breek je niet door, die verander je

alleen maar. Er zijn mensen die het rolpatroon willen verbreken zoals het nu bestaat, maar die in feite een rolpatroon aanstreven, dat het matriarchaat gelijk komt. Het lijkt me dus niet erg redelijk om daarop in te gaan, maar je zoudt misschien kunnen praten over:

Man - vrouw als een geestelijke werkelijkheid, dan kom je verder.
Naar verkiezing: donderdag of vrijdag.

18. Betekenis van de 20e eeuw. Lees de krant!
19. Misdaad en rechtvaardigheid. (waarom blijft onrecht bestaan?)
Beide bestaan alleen onder voorbehoud, namelijk volgens de normen van het stelsel waarin ze plaatsvinden.
20. Het waarnemen. Nieuwe titel: Waarnemingsvermogen van alle leven.
Dat kan binnen kort bestek toch een interessant betoog worden voor een vrijdagavond.
21. Het samen delen van bewustzijn. (met een ander of in een groep)
Ja, als je daar werkelijk op in wilt gaan, dan moet het alweer een gezelschap zijn, dat tenminste in de psychologie e.d. enige achtergrond heeft. Dan kun je duidelijk maken wat er eigenlijk gaande is. Op zichzelf een interessant onderwerp (eventueel geschikt) voor een donderdagdiscussie.
22. Eenheid geuit in tegenstellingen. Als u het wilt: vrijdag.
23. Het licht waardoor alles kenbaar wordt.
Het zou misschien kunnen, maar (prof) Elsmeyer hoort niet meer tot onze sprekers - die zou er misschien het beste mee uit de voeten kunnen. Nou ja, alleen voor een donderdag. We kunnen beter spreken over:
Openbaring van de Eenheid. We hebben wel meer van dergelijke onderwerpen gehad, maar dit is een specifiek aspect en je kunt dus op een gegeven ogenblik de achtergrond gaan belichten. Kijk, over het Licht zelf kun je niet praten, dus je kunt het alleen maar definiëren door duidelijk te maken hoe tegenstellingen, die elkaar opheffen, in feite een fusie betekenen, die het onbesefbare toch tot een beleving maakt door de tegenstellingen die er waren. Dan krijg je een innerlijk proces van unificatie. Deze unificatie kan voeren tot de beleving van het Licht en de erkenning vanuit het Licht, zonder dat daarmee een kenbaarheid is ontstaan die niet in tegenstellingen is geuit.
- JS. D.w.z. zonder dat Licht gedefinieerd wordt wat het is.
- GL. Licht kun je niet definiëren, maar de tegenstellingen kun je (wel) definiëren en door de tegenstellingen kun je de kwaliteit van het Licht benaderen. In deze benadering kan innerlijke fusie ontstaan, waardoor tegenstellingen niet meer als zodanig ervaren worden, d.w.z. dat we - meestal momenteel - innerlijke rust verkrijgen. Die innerlijke rust in zichzelf schept dan een belevingsmoment dat tijdloos is bijna, een ondergaan van iets wat u misschien een enorme vrede/vreugde zult noemen, maar wat weer niet omzetbaar is in woorden en dat je je zelfs niet kunt herinneren, tenzij je weet welke tegengedelen beschouwd werden op het ogenblik dat de unificatie optrad.
Het is een interessant punt, omdat je hier te maken hebt met een verborgen handleiding voor bepaalde meditatietechnieken en zo; daarom vind ik het aanvaardbaar.
24. De moraal en de feiten. Kort en duidelijk: de moraal is de regel waarop je je beroept zolang je niet gesnapt wordt!
25. Israël: ja, we kunnen er wel eens over praten.
Voor goed begrip: wanneer we dat doen zullen we waarschijnlijk alle volgelingen van Israël en alle tegenstanders ervan gelijkelijk voor het hoofd moeten stoten. We hebben hier te maken met een verdwazing, die voortkomt

uit een beroep op geschriften welke in vroegere tijd geldigheid bezaten, maar in deze tijd onder andere omstandigheden een andere geldigheid bezitten. Maar ja, dan moeten we heel wat dingen over de sefarden enz. tot de chassiden toe, gaan zeggen; misschien kunnen we dan ook nog de leuke rabbinale gelijknissen erbij halen - er zijn er heel wat op het huidige Israël van toepassing. Het zou voor een vrijdag een aardig onderwerp zijn.

Nieuwe titel: Israël, pro en contra.

Vz. Ik zou u willen vragen zelf nog wat onderwerpen te geven.

GL. Nou, u kunt natuurlijk spreken over bijvoorbeeld:

- Schijnwaarheid en innerlijke waarheid.
- Innerlijke kracht en haar ontwikkeling.
- Werelden in de kosmos.
- De waarheid, die alle verandering overleeft.
- Godsdiensten en -openbaringen (als tegenstellingen).

Zo zijn er wel meer, maar hebt u al genoeg? Dan zou ik het daarbij laten. U zoekt maar uit of u één van deze onderwerpen wilt inpassen.

Vz. Dank u wel. Ik geloof dat we dan nu aan een voorwoord toe zijn; misschien het laatste voorwoord?

GL. Ja, eigenlijk zou het bijna een narede moeten worden, maar goed ...

Een laatste maal trachten we u nog een programma te brengen in overeenstemming met de beginselen van de Orde, in overeenstemming ook met de behoefte van de mensheid van deze dagen.

Lange tijd hebben we via dit medium het beste gebracht dat voor ons mogelijk was. Onze arbeid gaat verder, maar na afloop van dit verenigingsjaar zullen we - wat dit medium betreft - niet meer openbaar werken.

Wij hopen, dat u hiervoor begrip hebt en dat de lessen, die we u dit seizoen nog kunnen geven, voor u van waarde en betekenis zullen zijn, een steun bij uw persoonlijke ontwikkeling.

Getekend: THEODOTUS

Vz. Dank u. Indachtig uw raad van vorig jaar hebben we besloten de publikatie van de brochures te staken.

GL. Dat is een zaak voor het bestuur: beslissingen dienaangaande worden door ons zonder meer aanvaard.

Vz. Dan had ik u verder willen vragen: heeft u ons nog wat te zeggen dat van belang is voor (de leden van) het bestuur, voor de vereniging in de komende jaren en misschien ook voor wat betreft de algemene ontwikkelingen?

GL. Ja, ik kan wel een paar dingen zeggen misschien, maar niet zozeer voor u persoonlijk.

We bevinden ons in een periode, waarin het denken aan het veranderen is. De behoefte aan het innerlijk magisch denken wordt steeds groter en de Orde heeft getracht om de aanvaarding daarvan zoveel mogelijk te bespoedigen, maar het zal u duidelijk zijn dat elk mens zijn eigen waarheid leeft en moet leven. Dat geldt ook voor u.

U hebt voor de Orde veel gedaan en ik denk dat het voor sommigen van u een opluchting zal zijn wanneer deze taak ten einde gaat, maar wij hebben inderdaad in deze jaren iets opgebouwd dat nog lang zijn invloed zal laten gelden.

Op dit moment kunnen wij met trots zeggen, dat de invloed die wij geestelijk hebben gekregen in de loop der tijden, uitwerkt zowel op jongeren van misschien 16 - 18 jaar als tot zeer ouden die daardoor de veranderingen van de dood gemakkelijker aanvaarden en zich gemakkelijker in hun nieuwe bestaan zullen voegen.

We zijn nooit een godsdienst geweest en wanneer de Orde ooit weer gaat werken dan zal ze weer krampachtig vermijden dit te worden. Elke mens moet zijn eigen ontwikkeling doormaken, heeft zijn eigen wegen te gaan; dat geldt ook voor u. Elke keer wanneer je een taak vervult leer je ervan; maar je moet begrijpen dat de waarheid in jouw en de waarheid in een ander niet altijd hetzelfde zijn. Je eigen waarheid voert je van het ene punt naar het andere, van de ene reeks belevingen en ontdekkingen naar de andere. Betreur niet wat achter je ligt, verheug je op wat voor je ligt; maar wijdt je aan de taak die nu bestaat. Dat is de essentie van datgene, wat we geprobeerd hebben de mens duidelijk te maken.

Begrijp dat alle dingen van vele kanten kunnen worden benaderd en beschouwd; dat we nooit kunnen ontkomen aan onze eigen innerlijke definitie, die uiteindelijk de conclusie vormt van dit alles.

U hebt geholpen om de mensen langzaam maar zeker vrijer te maken in hun denken en naar wij hopen ook wat meer bewust te worden van hun persoonlijke aansprakelijkheden. Dat is een heel groot werk geweest. Wanneer we dat nu zo langzaam maar zeker gaan afsluiten dan hoop ik, dat u met enige trots ook later zult terugdenken aan alles wat er nu in de wereld aan het veranderen is, ook al lijkt het niet onmiddellijk een verbetering; daar hebben wij aan meegewerkt. En als u dat niet genoeg is, bedenk dan dat wanneer het medium wegvalt de Orde verder leeft. De Orde bestaat niet dank zij een enkel individu, maar dank zij een grote geestelijke eenheid die uit ontelbare persoonlijkeheden is opgebouwd. Deze zal ongetwijfeld u helpen en steunen waar dit mogelijk is. Ze kan u niet behoeden voor datgene wat tot uw eigen noodlot, uw eigen programma van bewustwording behoort; ze kan u wel helpen om die dingen te dragen en te overwinnen.

Dat wij dankbaar zijn voor hetgeen u hebt gedaan is buiten kijf; deze dankbaarheid hebben wij heel vaak uitdrukking gegeven. Nu voeg ik eraan toe: die dankbaarheid is niet het enige, er is ook verbondenheid ontstaan.

Het is die verbondenheid, die voor u meer betekenis zal hebben dan alle dankbaarheid en alle pogen om u te helpen. Door wat u in de jaren dat u mee hebt gewerkt voor ons hebt gedaan, bent u ook een beetje vergroeid met hetgeen wij zijn en daardoor deelt u in al datgene wat tot ons behoort. Ik geloof dat dat het beste is wat ik u zeggen kan.

Natuurlijk kan ik u vertellen dat het weer een beetje gaat veranderen, eh ... dat er weer andere dingen komen, dat er economische moeilijkheden ontstaan, die weer prima oplossingen brengen, maar wat hebt u eraan? U moet uw leven leven zoals de dagen het dicteren. U moet uzelf zijn, werken met uw eigen middelen en mogelijkheden.

De verbondenheid wil alleen zeggen, dat er ergens een reservoir is waaruit u kunt putten wanneer u denkt: ik weet het zelf niet meer, ik kan zelf niet meer verder. Dat is geen belofte, dat is een feit. Hoe u daar verder mee door wilt gaan moet u zelf weten. Voor uw daden bent u zelf aansprakelijk, voor uw gedachten bent u mede zelf aansprakelijk, maar voor het gebeuren in uw wezen bent u verbonden met ons en we zullen trachten uw lasten te dragen wanneer dat mogelijk is, u te helpen tot nieuw denken of nieuw bewustzijn wanneer dat vereist is.

Ik meen dat dit de juiste afscheidsrede is, ofschoon we elkaar ongetwijfeld ontmoeten - sommigen wat later, anderen wat eerder, maar we zullen elkaar heus wel zien. Belangrijk daarbij is echter toch werkelijk wat we geweest zijn, dat is hetgeen wat telt!

Ik ben blij, dat dit heeft kunnen zijn, dat dit nog verder voor een korte wijle op deze wijze mag zijn. En ik ben dankbaar, dat ik behoor tot die grote groep waarin het bewustzijn - op een bijzondere wijze misschien - zich ontwikkelt, maar waarin in ieder geval de verbondenheid met alle leven nooit teloorgaat. Wat moet ik u meer zeggen?

- Vz. Het is altijd moeilijk om afscheid te nemen; we hebben vorig jaar al onderling zoveel fijne woorden uitgewisseld. We zijn ook blij dat we nog steeds verder kunnen gaan en dat we het zolang hebben kunnen doen, want het was niet altijd zeker
- GL. Het is niet altijd gemakkelijk geweest en ik geloof dat dat voor iedereen geldt die in de stof voor de Orde heeft gewerkt. Het is moeilijk om elkaar goed te begrijpen, maar desondanks is het werk verder gegaan. En nu gaat het verder terwijl we weten dat eigenlijk de zaak een beetje in balans hangt. We gaan verder, zeker omdat we het medium willen helpen, maar daarnaast omdat we elke kans zullen aangrijpen om waar het kan nog een keer bepaalde denkbeelden af te ronden, misschien nog ergens weer iemand opnieuw aan het denken te zetten.
Vriendelijke woorden zijn tussen ons niet nodig denk ik; ze horen bij een officiële gelegenheid en ik hoop dat u dit niet als officieel zult zien.
- JS. Mag ik daar een opmerking over maken? Dat was een mooi afscheidswoord wat u - als u het zo wilt noemen - tot ons richtte, maar alleen wij, zoals we hier met z'n zessen zitten, hebben het gehoord en er zijn ook talloze anderen, die zoveel voor de ODV hebben gedaan, al die stille werkers
- GL. en die er deel aan hebben.
- JS. Daarom zou ik u willen voorstellen (onder voorbehoud van instemming) een deel van wat u nu gezegd hebt te publiceren.
- GL. Ik kan u nog een veel eenvoudiger voorslag maken: u kunt dit gedeelte op een bandje/cassette kopiëren en dat eventueel aan de medewerkers in besloten gezelschap laten horen, echter onder de volgende voorwaarden:
1. laat het niet aan de anderen horen voordat we tegen het einde van het laatste verenigingsjaar lopen;
2. stel het eventueel alléén beschikbaar aan de medewerkers, degenen die meegewerkt hebben of dit nog doen. Voor anderen is het niet bedoeld!
Het lijkt me dat een bandje voor die medewerkers erg interessant zal zijn en misschien een steun; daarom vind ik dat aanvaardbaar, maar niet voor verdere vermenigvuldiging. Het is alleen bestemd voor degenen, die er werkelijk door hun streven, hun werken en hun leven bijhoren.
- Vz. Misschien hebben andere bestuursleden nog bepaalde vragen of dingen die zij willen zeggen?
- DS. Hoe zullen we verder gaan, welke is de koers wat betreft de publikaties, ik bedoel met name de archieven.
- Vz. En ik had ook nog willen vragen, het is misschien een bestuurszaak, in welke vorm de vereniging al dan niet zou bestaan.
- GL. Kijk, de vereniging zal ongetwijfeld nog enige tijd wat aanvraag krijgen; daarna zal het wel gedaan zijn. Dan zit u met uw archieven en bibliotheek. De archieven, zover als ze bestuursvergaderingen e.d. betreffen behoren alleen voor de Orde en kunnen, wanneer ze overbodig zijn geworden, vernietigd worden lijkt mij. Wat betreft de geschriften, ach misschien is er ergens iets of iemand, die zich daar nog voor zal interesseren wanneer de Orde zelf het niet meer dienstig acht om dit langer te bewaren en ermee te werken. Dan kunt u het aan deze doen toekomen. U kunt met die geschriften handelen zoals u wilt onder één conditie: dat u niet mensen daar zonder meer samenvattingen van

laat vervaardigen e.d., want dat is werk wat maar een enkeling goed zou kunnen doen. We zijn bang dat die enkelingen al werk genoeg hebben op dit gebied. Voldoende?

Vz. U ziet geen noodzaak om deze geschriften zodanig te bewaren, dat er later in een volgende fase van de Orde een beroep op gedaan zou kunnen worden?

GL. Ze zouden ergens bewaard moeten blijven zover dat redelijk mogelijk is. Kijk eens, we rekenen vanaf heden misschien 5 à 6 jaar voordat we weer wat meer openlijk kunnen werken en waarschijnlijk op een lichte andere wijze dan op dit ogenblik het geval is. Wanneer dan die geschriften beschikbaar zijn is dat natuurlijk erg prettig. Daarom hebben we dus ook al eerder gezegd, dat we een zekere reservering daarvoor aanvaardbaar achten zover dat door het bestuur noodzakelijk wordt geacht natuurlijk. We kunnen u niet verplichten om bepaalde taken te blijven vervullen. Wilt u of wil iemand van de Orde nog verder eventueel brochures verkopen en al die dingen meer, geen bezwaar. Een verdere verbreiding van de geschriften is aangenaam, ofschoon voor een deel kan gezegd worden, dat ze eigenlijk overbodig zijn geworden omdat er zoveel goed materiaal op dit terrein al beschikbaar komt in deze dagen.

Vz. Het is dus naar wens of mogelijkheid van degene die daar dan nog interesse in heeft om dat zelf te doen, zonder dat daar nog een bestuur of iets dergelijks aan te pas hoeft te komen.

GL. Juist; ik geloof niet dat je daar veel bestuur voor nodig hebt. Het enige wat je nodig hebt is, wanneer je een fonds hebt om die dingen mogelijk te maken, dat er natuurlijk een aantal personen - ik zou voorstellen drie - gezamenlijk over gaan. Je kunt dus in het bestuur onderling regelen dat zo'n fonds daar inderdaad voor wordt besteed en in hoeverre bijvoorbeeld dat voor eventuele herdrukken (het is allemaal denkbaar) besteed zou kunnen worden, dat is te regelen, is een bestuurszaak.

Vz. In dit opzicht ben ik uitgesproken. Ik wil u nogmaals dankzeggen voor uw raad en steun aan deze kant van de Orde.

GL. We hebben gedaan wat we konden in dankbaarheid voor hetgeen u voor ons hebt willen doen en al die andere leden van het bestuur, die nu deels aan onze kant zijn, deels op andere wijze met hun laatste problemen aan het worstelen zijn. Ik geloof dat we kunnen zeggen, dat er van een werkelijke afronding van het werk in de laatste tijd sprake is geweest zonder dat dit al te opvallend is, en ik denk dat we daarom ook het medium z'n vreugde kunnen gunnen van een bepaalde leeftijd bereiken en een bepaalde periode van werkzaamheden en dergelijke dan achter zich hebben. Het is gewoon een klein beetje iemand die behoefte heeft om nog eens een keer op z'n borst te trommelen en als een geestelijke Tarzan zichzelf toe te roepen: dat heb je hem dan toch maar netjes geflikt - ik hoop dat het de juiste uitdrukking is. Dus beste vrienden, ik zou zeggen: we hebben het redelijk goed gedaan; o niet altijd foutloos en niet zonder problemen, dat weet ik wel, maar we hebben het redelijk goed gedaan. De samenwerking tussen geest en stof is over het algemeen meer dan voldoende geweest, misschien een enkele uitzondering met een misverstandje of zo, maar voor de rest is het toch werkelijk niet slecht geweest. En wanneer we dit jaar afsluiten, dan hoop ik dat u ook zult zeggen: het was misschien een belasting maar eigenlijk is het toch niet slecht geweest; het heeft z'n goede kanten gehad. Ik dank u, goedenavond.